

ΤΙ ΜΩΡΙΑ!

Περὶ τοῦ Στέλμαν, Ροῦμπολδ καὶ τῶν ἄλλων
Περὶ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἀγγλογάλλων
Περὶ ἐφάδρων καὶ Ἐθνικοῦ δεσμοῦ
Περὶ τοῦ φοβεροῦ ἀποκλεισμοῦ
Μᾶς ψάλλει ὁ κύρ Θόδωρος πολλὰ
Καὶ ὁ Τρικοῦπης ὁλονέν γελᾷ
Κι' αὐτὸς ὁ γέλως εἶνε τιμωρία
Κι' ὁ κόσμος ὅλος κρᾶζει: Τί μωρία!

Αξενόμα

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ θίασος τοῦ Λασσάλ ἀκροτηριασθεὶς σοβαρῶς ἐξακο-
λουθεῖ τὰς παραστάσεις του ἀκόμη εἰς τὸ χειμερινὸν ἐρεί-
πιον, τὸ ὅποιον ἀποροῦμεν πῶς δὲν κατετάχθη εἰσέτι ὑπὸ
τοῦ κ. Ραγκαβῆ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Λεξικὸν του πα-
ραπλεύρως πρὸς τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἢ
καὶ τοῦ Διονύσου. Ἄς μὴ ἀνησυχῶσιν ὅμως οἱ ἀρχαιο-
φιλοὶ, διότι, καθ' ὃ ἐμάθαμεν, ὁ γηραιὸς συγγραφεὺς προ-
τίθεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἑλλειψιν εὐθὺς ὡς κροτήσῃ τὸ
πρῶτον κανόνι ... τῆς πτωχεύσεως.

Καὶ δὲν θὰ συμβῇ τοῦτο πολὺ ἀργά, ἀφοῦ ἐζήτησαν
τὴν πτώχευσιν αὐτοῦ τοῦ ἱμπρεσαρίου, τοῦ πεφλημένου
τῷ κ. Συγγρῷ Λασσάλ, ὅλοι οἱ παντοπῶλαι καὶ οἱ λα-
χανοπῶλαι, οἵτινες ἔσχον τὴν γενναιότητα καὶ τὴν ἀπρο-
νοησίαν νὰ τὸν διατρέψωσι. Καὶ φαντασθῆτε τώρα τὴν
κατὰπτωσιν νὰ κηρυχθῇ εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως ἐ-
κεῖνος, ὅστις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐν στολῇ καὶ μετὰ μει-
διαμάτων ἐδέχετο τοὺς Βασιλεῖς ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τοὺς
ὠδήγει εἰς τὸ θεωρεῖόν των. Ὡ περασμένα μεγαλεῖα!

Ἔχομεν μίαν πρότασιν:

Ὁ κ. Συγγρὸς νὰ κηρυχθῇ εἰς κατὰστασιν πνευματι-
κῆς πτωχεύσεως, ἀφοῦ εἶχε τὸν ἥρωισμόν νὰ ἐμπιστευθῇ
τὸ θέατρον εἰς χεῖρας τοῦ Λασσάλ.

Καὶ ἐν ἱστορικὸν περὶ τοῦ Λασσάλ.

Εἰς τὸν Ἀσσο Σπαθί, νομίζομεν, ὅτι ἀπαντᾷ ἡ λέξις
Grec μὲ τὴν σημασίαν τοῦ κλέπτου ἐν χαρτοπαίξῃ. Ὁ
κύριος αὐτὸς ἱμπρεσάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει παριστῶν
μετ' ἰδιάζοντος τόνου ἐξέφερε τὴν λέξιν ταύτην καὶ ...
ἀπειδοκιμάσθη οἰκτρῶς, διακοπείσης μάλιστα τῆς παρα-

στάσεως. Μετὰ τοῦτο ἐδῶ σήμερον πωλεῖ φιλελληνισμόν
λιανικῶς καὶ χανδρικῶς.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ νέον θέατρον τὸ τοῦ Μπού-
κουρα κοινῶς ὁμολογεῖται, ὅτι εἶνε κατάλληλον καὶ διὰ
θερμὰ λουτρά ἀκόμη. Μάλιστα ἠκούσαμεν τὸν ἐξῆς δι-
άλογον, οὗτινος ἐγγυώμεθα καὶ τὴν γνησιότητα.

— Φαίνεται, ὅτι προχθὲς ἐκρυσόλογησά εἰς τὸ νέον θέα-
τρον.

— Νὰ πᾶς εἰς τὸ Παλαιόν, ἐὰν δὲν εἴσαι τῆς ὁμοιο-
παθητικῆς μεθόδου.

Καὶ συρρέει πολὺς ὁ κόσμος εἰς τὸ παλαιὸν θέατρον,
τὸ ὅποιον ἤρχισε ν' ἀναλαμβάνῃ ὅλην τὴν νεανικὴν του
ζωήν. Φαντασθῆτε! ἔπρεπε νὰ γίνῃ νέον θέατρον διὰ νὰ
ἀποκτήσῃ ζωὴν αὐτὸ τὸ χρησιμεῖον μόνον εἰς ἔνδειξιν
ἐσχάτης περιφρονήσεως. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφισβο-
λία, ὅτι ἡ αὐτὴ κατὰστασις θὰ διατηρηθῇ μέχρι
τέλους τῆς χειμερινῆς περιόδου, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ κ.
Ταβουλάρης νέα ὅλως δράματα σκοπεῖ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς
ἀγχιπῶντας καὶ ὑποστηρίζοντας τὴν Ἑλληνικὴν σκηνήν.

Ὁ νῆος ἰνὸς τυνῆος

ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΑ

Φαγώθηκαν μὲ τ' ἀποχωρητήρια,
Σύμβουλοι, νομαρχίαι, δικαστήρια
Μικροὶ μεγάλοι ὁ καθεὶς ὑπάλληλος
Θέλει αὐτὸς νὰ κρίνῃ ὡς κατάλληλος.
Εἰρήν' ὑμῖν, ὦ ἀδελφοί, εἰρήνῃ!
Ἀφῆστε τὸν κύρ Θόδωρο νὰ κρίνῃ
Εἶνε ὀρθὴ ἡ ἰδική του κρίσις.
Εἰς τὰς παρὰ - ὑπὸ - ἀποχωρήσεις.

Κελεμενιρίδης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Θήρας:

«Ἡ τε Λέσχη καὶ ἡ Πρόεδρος ἡμῶν ἐν μυστικῇ, σιω-
πηρᾷ ἀλληλεγγύῃ χωροῦσιν ὑποβασταζόμεναι καὶ ῥάδιον
παντὶ νὰ νὰ διακρίνῃ ὅσον ἀμυδρῶς ταύτας ἐπὶ τὸ οὐτὸ
διὰ τῆς αὐτῆς ἀγούσας.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Τὸ μεγαλειότερον σχολεῖον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ αὐτὸ
τοῦ Κόσμου Σχολεῖον. Οὐδεμία παιδείσις, οὐδεμία γνῶ-
σις ἀνωτάτου ποῖαν τινα ἔχουσιν ἀξίαν, δυνάμεναι οἷον-
δήποτε νὰ ἐπιφέρωσι πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Καὶ διατί; Διότι καθ' ἣν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος εἶναι